

Arrest

nr. 144 992 van 7 mei 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIII^{ste} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 17 december 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 4 december 2014 tot onontvankelijkheid van een aanvraag voor een toelating tot verblijf (bijlage 15quater).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 maart 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 april 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. JESPERS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. BOUMAHDI die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 30 januari 2011 toe in Nederland en diende aldaar op 9 maart 2011 een asielaanvraag in.

1.2. De Nederlandse Immigratie- en Naturalisatiedienst trof op 20 juni 2012 een beslissing waarbij verzoekers aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel wordt afgewezen, waarbij hij Nederland onmiddellijk moet verlaten en waarbij hem een inreisverbod voor de duur van 10 jaar werd opgelegd. In zijn uitspraak na beroep van 21 januari 2015 verklaarde de Rechtbank van Den Haag het beroep tegen de afwijzing van de asielaanvraag niet ontvankelijk en het beroep tegen het inreisverbod ongegrond.

1.3. Verzoeker zou in juni 2013 op Belgisch grondgebied zijn toegekomen.

1.4. Verzoeker diende op 17 juni 2013 te Antwerpen een aanvraag in voor een toelating tot verblijf in toepassing van de artikelen 10 en 12bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) in functie van zijn echtgenote (en kinderen) die door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op 8 november 2012 als vluchteling werden erkend.

1.5. Verzoeker werd op 6 augustus 2013 aangehouden op basis van een Turks aanhoudingsbevel van 20 september 2011 op grond waarvan verzoeker op 14 oktober 2011 via Interpol Ankara internationaal werd geseind.

1.6. Verzoeker diende op 25 april 2014 vanuit de gevangenis van Antwerpen een asielaanvraag in.

1.7. Op 12 mei 2014 werd in het kader van de Dublin-III-Verordening aan Nederland een terugnameverzoek gericht dat op 16 mei 2014 door de Immigratie- en Naturalisatiedienst werd afgewezen.

1.8. De staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de staatssecretaris) trof op 19 november 2014 een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13bis) na advies te hebben ingewonnen bij de commissaris-generaal

1.9. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op 4 december 2014 naar aanleiding van de in punt 1.4 vermelde aanvraag een beslissing tot onontvankelijkheid van een aanvraag voor een toelating tot verblijf (bijlage 15quater). Verzoeker werd hiervan op 9 december 2014 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“Met het oog op artikel 12bis § 4, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 26/1, § 2, tweede lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen¹ is de aanvraag voor een toelating tot verblijf, ingediend op 17 06 2013 „2 in toepassing van de artikelen 10,12bis, § 1, tweede lid van de wet van 15 december betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, door:

Naam: E.(...)

Voorna(a)m(en): A.(...)

Nationaliteit: Turkije

Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats: (...)

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende / verklaart te verblijven te: (...)

om de volgende reden onontvankelijk:

Betrokkene voldoet niet aan Art 25/2 , § 1 ,C) : betrokkene brengt geen bewijs aan niet veroordeeld te zijn geweest wegens misdaden of wanbedrijven van gemeen recht, wanneer hij ouder is dan 18 jaar.

Betrokkene is opgesloten in de gevangenis van Antwerpen wegens mededaderschap aan moord op meerdere personen binnen het verband van een terroristische organisatie en zal aan Turkije worden uitgeleverd . Betrokkene is het voorwerp van een internationaal aanhoudingsbevel waaraan België gevolg wenst te geven, en dit binnen het kader van de huidige mondiale strijd tegen het terrorisme.

Deze omstandigheden - zijn land ontvluchten na het plegen van zware criminele feiten , verantwoord niet dat de aanvraag vanuit België gedaan wordt en niet via de bevoegde diplomatieke post in het land van herkomst.

Verder dient betrokkene gevolg te geven aan de beslissing dd 19.11.2014 van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie Theo Francken : weigering tot verblijf in het kader van de asielprocedure met bevel het grondgebied te verlaten.

Bovendien legt betrokkene niet alle in art 12 bis § 2 van de wet van 15.12.1980 bedoelde bewijzen voor : de aanvraag is niet vergezeld van een gelegaliseerde huwelijksakte, een medisch getuigschrift en een bewijs van goed gedrag en zeden. (max 6 maanden oud op het moment van de aanvraag).”

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep

2.1. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer*, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

2.2. Uit de rechtspraak van de Raad van State blijkt dat de verzoekende partij enkel belang heeft indien zij door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel lijdt (RvS 25 maart 2013, nr. 222 969). De vereiste dat het belang wettig moet zijn betekent dat het nagestreefde voordeel, gelet op de toepasselijke rechtsregels, wettig kan worden verkregen (RvS 8 april 2011, nr. 212 579).

2.3. Ter terechtzitting werd de raadsman van verzoeker gewezen op het feit dat verzoeker in Nederland op 20 juni 2012 een inreisverbod voor 10 jaar kreeg opgelegd. Blijkens de informatie die door de verwerende partij op 2 april 2015 werd overgemaakt, werd het beroep tegen het inreisverbod uit de beschikking van de Nederlandse Immigratie- en Naturalisatiedienst door de rechtbank van Den Haag op 21 januari 2015 ongegrond bevonden (zie punt 1.2), waardoor dit inreisverbod thans definitief zou zijn geworden. De duur van het inreisverbod wordt blijkens de beschikking van de immers *“berekend met ingang van de datum waarop betrokkene Nederland daadwerkelijk heeft verlaten”* en heeft uitwerking in het ganse Schengengebied. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker sinds 2 oktober 2012 met onbekende bestemming uit Nederland is vertrokken.

2.4. Verzoeker betwist niet dat hij zijn beroep betrekking heeft op een aanvraag voor een toelating tot verblijf in België op grond van de artikelen 10 en 12bis van de vreemdelingenwet. De Raad stelt vast dat deze toelating zou indruisen tegen het hem in Nederland opgelegde inreisverbod waarbij verzoeker de toegang tot en het verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor een bepaalde termijn, met name 10 jaar, wordt verboden. Het beoogde voordeel kan dus niet rechtmatig worden bekomen. Een dergelijk belang is niet het rechtens vereiste wettig belang dat toelaat een annulatieberoep in te stellen (RvS 27 juni 2000, nr. 88 295).

2.5. De raadsman van verzoeker wijst er echter op dat de advocaat, die verzoeker in Nederland bijstond, hoger beroep zou hebben ingesteld tegen de uitspraak van de Rechtbank van Den Haag van 21 januari 2015 bij de Nederlandse Raad van State met het oog op de vernietiging van deze uitspraak, waardoor mogelijk het definitief karakter van het inreisverbod aan het wankelen wordt gebracht.

2.6. Er dient te worden benadrukt dat het aan de Raad toekomt om te oordelen of verzoeker doet blijken van een (wettig) belang bij zijn beroep. Wanneer er onduidelijkheid bestaat omtrent verzoekers belang, dient hij in de mogelijkheid te worden gesteld om alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat hij in de concrete omstandigheden van de zaak wel degelijk een belang behoudt bij de nietigverklaring.

Om een volledig beeld te krijgen van de actuele rechtstoestand van betrokkene wordt verzoeker in de mogelijkheid gesteld om via zijn contacten met zijn raadsman in Nederland alle nuttige inlichtingen over te maken met betrekking tot de procedure aldaar voor de Raad van State.

De verwerende partij van haar kant dient de Raad in te lichten over de actuele stand van de tweede asielaanvraag van verzoeker die op 16 februari 2015 vanuit de gevangenis werd ingediend, zoals blijkt uit het faxbericht dat de verwerende partij op 2 april 2015 aan de Raad overmaakte.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De partijen worden hierbij opgeroepen om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 18 juni 2015 om 11.00 u.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven mei tweeduizend vijftien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

F. TAMBORIJN